

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 666/2024-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-60C/34/2019 (predtým Okresného súdu Bratislava III v konaní pod sp. zn. 60C/34/2019) takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-60C/34/2019 (predtým Okresného súdu Bratislava III v konaní pod sp. zn. 60C/34/2019) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje**, aby v konaní sp. zn. B3-60C/34/2019 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie 800 eur, ktoré **je** jej Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich jej právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu (predtým okresného súdu) v označenom konaní. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal jej finančné zadostučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.
2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 666/2024-10 z 10. decembra 2024 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.
3. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a vyjadrenia mestského súdu vyplýva nasledovný skutkový stav:
4. Sťažovateľka sa žalobou z 23. apríla 2018 domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Spolu so žalobou podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením z 22. júna 2018 okresný súd nariadil neodkladné opatrenie a následne žalovaného vyzval na vyjadrenie k žalobe. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením zo 7. septembra 2018 potvrdil uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia. Žalovaný podaním z 1. augusta 2018 požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe a zároveň si uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti. Okresný súd uznesením z 21. novembra 2018 žalovanému predĺžil lehotu na vyjadrenie k žalobe do 31. decembra 2018 a spis 6. decembra 2018 postúpil Okresnému súdu Bratislava V. Keďže ten vyslovil nesúhlas s postúpením, krajský súd uznesením z 29. marca 2019 určil, že miestne príslušným súdom na prejednanie je okresný súd. Po vrátení spisu okresný súd uznesením z 12. augusta 2019 zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia (podaný 31. januára 2019, pozn.).
5. Okresný súd nariadil termín pojednávania vo veci na 18. marec 2020, ktorý však bol zrušený z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie v súvislosti s rizikom šírenia koronavírusu. Pojednávanie nariadené na 20. máj 2020 bolo odročené z dôvodu zdravotného stavu žalovaného. Na pojednávaní 29. júla 2020 žalovaný uviedol, že nehnuteľnosti uvádzané sťažovateľkou v žalobe ako patriace do BSM neexistujú, a požiadal o prerušenie konania do právoplatného skončenia súvisiaceho konania vedeného pod sp. zn. 17C/32/2018. Okresný súd 14. augusta 2020 stranám sporu oznámil, že o návrhu žalovaného na prerušenie konania rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej, a žalovanému uložil, aby do 16. septembra 2020 predložil výpisy z bankových účtov označených sťažovateľkou v žalobe. Pojednávania nariadené na 28. október 2020 a 20. január 2021 boli odročené z dôvodu pandemických opatrení a z dôvodu na strane zákonnej sudkyne (pridelenie sudkyne na krajský súd).

6. Po zmene zákonného sudcu v januári 2021 bolo 13. mája 2021 nariadené pojednávanie na 6. júl 2021, ktoré bolo zrušené z dôvodu na strane sudkyne. Pojednávanie nariadené na 19. október 2021 a 12. január 2022 boli odročené na žiadosť žalovaného, pretože sa nenachádzal na území Slovenskej republiky. Na pojednávaní 8. marca 2022 okresný súd uložil žalovanému povinnosť predložiť výpisy z bankových účtov ku dňu zániku BSM a sťažovateľke, aby do 31. marca 2022 zaslala súdu návrh na vykonanie dokazovania vrátane spôsobu vykonania. Keďže žalovaný ani na opakovanú výzvu pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty výpisy z bankových účtov nepredložil a podaním zo 6. júna 2022 oznámil, že nie je schopný tieto výpisy predložiť, okresný súd na návrh sťažovateľky (z 10. marca 2022) vykonal dokazovanie.

7. Po ďalšej zmene zákonného sudcu v júni 2022 okresný súd uznesením z 15. decembra 2022 sťažovateľke uložil zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Následne uzneseniami z 13. marca 2023 ustanovil do konania predkladateľku do arabského jazyka (zistenie zostatku finančných prostriedkov na bankových účtoch v Jordánskom hášimovskom kráľovstve a v Spojených arabských emirátoch) a predkladateľku do maďarského jazyka (zistenie zostatku finančných prostriedkov na bankových účtoch v Maďarskej republike). Po vypracovaní potrebných prekladov okresný súd podaniami z 27. mája 2023 a 20. júna 2023 požiadal Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) o doručenie žiadosti o vykonanie dôkazov Veľvyslanectvu Slovenskej republiky v Bejrúte a Veľvyslanectvu Slovenskej republiky v Abu Dhabí. Okresný súd tiež pristúpil k úkonu dožiadania o vykonanie dôkazu adresovaného maďarským justičným orgánom, pričom žiadosť bola súdu 25. septembra 2023 vrátená ako odmietnutá. Okresný súd podaniami z 26. apríla 2024 urgoval prostredníctvom ministerstva vybavenie svojich žiadostí. Na základe opätovnej žiadosti z 21. augusta 2024 o vykonanie dôkazu dožiadaný súd v Budapešti oznámenie o vykonaní dôkazu doručil mestskému súdu 24. októbra 2024 v maďarskom jazyku. Pokynom z 26. novembra 2024 mestský súd požiadal prekladateľku o preklad tejto písomnosti do slovenského jazyka.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta zbytočné prietahy v napadnutom konaní. V jej veci nejde o vec právne či skutkovo zložitú. Nie si je vedomá skutočnosti, že by jej správanie mohlo čiastočne prispieť k vzniku zbytočných prietahov. Zastáva názor, že správanie žalovaného sa javí ako konaním obštrukčným, keď v priebehu konania viackrát požiadal o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov. Opakovane žiada o odročenie každého pojednávania na základe žiadostí, ktoré sú takmer totožné bez doloženia relevantných lekárskeho správ. Týmto správaním žalovaný bráni spravodlivému rozhodnutiu vo veci. Tiež vznesením nedôvodnej námietky miestnej príslušnosti žalovaným sa napadnuté konanie neprimerane predlžuje.

9. Zbytočné prietahy v napadnutom konaní idú na ťarchu mestského (okresného) súdu, ktorý vo veci nerozhodol, pričom od podania žaloby uplynulo viac ako 6 a pol roka. Prvé pojednávanie vo veci sa vykonalo až 8. marca 2022, teda skoro 4 roky po podaní žaloby, a to po podaní sťažnosti na prietahy zo strany sťažovateľky. Mestský súd, predtým okresný súd, napriek námietkam sťažovateľky žiadostiam žalovaného o odročenie pojednávania vyhovel, aj keď nešlo o spôsobilé dôvody na odročenie, a termín pojednávania zmenil. Aj z tohto dôvodu podľa sťažovateľky koná mestský súd nehospodárne.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

10. V podaní doručenom ústavnému súdu 15. januára 2025 podpredseda mestského súdu popísal priebeh napadnutého konania. K obsahu ústavnej sťažnosti uviedol, že zo samotného predmetu konania je zrejmé, že ide o vec skutkovo a právne zložitú, a to vzhľadom na povahu veci s cudzím prvkom, keďže žalovaný je štátnym občanom Palestínskeho štátu. S prihliadnutím na chronológiu vykonaných úkonov zastáva názor, že súd prvej inštancie konal hospodárne a plynulo. Pravidelne nariadil pojednávania. Ku skutočnosti, že vo veci nebolo dosiaľ rozhodnuté, prispel žalovaný, ktorý v niektorých nariadených pojednávaniach požiadal o ich odročenie. Za prekážku postupu súdu považoval okresný súd námietku miestnej príslušnosti vznesenú žalovaným, ktorú vyhodnotil ako dôvodnú (bod 4 tohto nálezu, pozn.). Súd prvej inštancie konal v napadnutom konaní kontinuálne podľa možnosti administratívneho aparátu s prihliadnutím na zaťaženosť súdneho oddelenia a množstvo pridelených vecí. Celkovú dĺžku konania nepriaznivo ovplyvnila aj pandemická situácia v rokoch 2021 a 2022, ako aj implementácia súdnej mapy k 1. júnu 2023.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 302/2020, II. ÚS 123/2022) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že po právnej stránke možno danú vec, rozhodovanie súdu o návrhu na vyporiadanie BSM, považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Po faktickej stránke ide však o zložitejšiu vec s potrebou nariadenia znaleckého dokazovania. V konkrétnom prípade sťažovateľky treba poukázať aj na prítomnosť cudzieho prvku v konaní, keďže žalovaný je aj štátnym občanom Palestínskeho štátu. Aj keď má žalovaný trvalý

pobyt na území Slovenskej republiky, v priebehu napadnutého konania sa nie vždy na jej území zdržiaval. Uvedené okolnosti sa v dôkaznom procese zisťovania skutkového stavu prejavili potrebou cezhraničnej spolupráce. Takýto medzinárodný prvok v konaní môže mať za následok zdlhavosť konania, pretože vykonávanie všetkých úkonov si vyžaduje súčinnosť s orgánmi cudzieho štátu a preklady písomností do cudzieho jazyka. Na tieto skutočnosti ako okolnosti s časovou náročnosťou poukázal aj mestský súd vo svojom vyjadrení. Doterajší viac ako šesťročný priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti veci.

14. Čo sa týka významu veci pre sťažovateľku, tento aspekt sťažovateľka v ústavnej sťažnosti okrem všeobecného odkazu na predmet konania nerozvinula. Možno však bez ďalšieho prisvedčiť, že predmet posudzovaného konania nie je časovo zvlášť prioritizovaný.

15. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní k zbytočným priet'ahom.

16. Napokon ústavný súd hodnotil aj samotný postup súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v konaní. Predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie napadnutého konania, v čase podania ústavnej sťažnosti viac ako 6 rokov, na prvoinštančnom súde bez akéhokolvek meritórneho rozhodnutia je už samo osebe neprimerané. Čo sa týka samotného postupu okresného súdu, z preskúmania obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a súvisiaceho vyjadrenia ústavný súd zistil, že konanie bolo poznačené zbytočnými priet'ahmi. Je zrejmé, že celková dĺžka konania pred okresným súdom bola ovplyvnená procesnými návrhmi žalovaného (odvolanie proti uzneseniu o neodkladnom opatrení, námietka miestnej príslušnosti, návrh na zrušenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia). Z týchto dôvodov bol spis dvakrát predložený krajskému súdu. Ústavný súd v postupe okresného súdu identifikoval iba jedno obdobie kratšej nečinnosti, a to v období od júna 2022 do decembra 2022. Táto nečinnosť bola spôsobená v súvislosti so zmenou zákonného sudcu. Okresný súd síce pravidelne nariaďoval termíny pojednávania na vykonanie dôkazov, napriek tomu sa prvé pojednávanie uskutočnilo až 29. júla 2020, teda viac ako 4 roky po podaní žaloby. Dve pojednávania boli zrušené z pandemických dôvodov, čo nemožno pripočítat' na vrub okresnému súdu. Dve pojednávania boli odročené na strane zákonnej sudkyne.

17. V troch prípadoch okresný súd odročil pojednávanie na základe žiadosti žalovaného. Predovšetkým odročovanie pojednávania z týchto dôvodov do istej miery spôsobilo predĺženie napadnutého konania. Žalovaný ani na základe opakovanej výzvy nepredložil súdom požadované výpisy z bankových účtov. Pritom k opakovanej výzve žalovanému došlo po takmer 1,5 roku. V tomto smere ústavný súd považuje postup okresného súdu za neefektívny. Zákonný sudca pre účely riadneho postupu vo veci mal (mohol) využiť poriadkové opatrenia, ktoré mu poskytuje právna úprava.

18. Proces dokazovania bol síce v špecifikovanej etape konania (od decembra 2022) spomalený, túto skutočnosť však nemožno pripísať výlučne na vrub mestskému súdu. Jeho ďalší postup bol závislý od zabezpečenia vykonania dôkazu cestou právneho styku s cudzinou, kde nie je mestský (či okresný) súd disponovaný ovplyvniť časový rámec jeho vykonania. Uvedený aspekt napadnutého konania, teda prítomnosť tzv. cudzieho prvku spojeného s časovou náročnosťou realizácie úkonov cezhraničnej spolupráce, ústavný súd zohľadnil ako objektívnu okolnosť majúcu

negatívny dopad na plynulosť konania, avšak stojacu mimo zodpovednosť mestského súdu (napr. III. ÚS 794/2016).

19. I keď doterajšia dĺžka konania bola spôsobená nepochybne aj skutkovou náročnosťou veci, potrebou rozsiahleho dokazovania a aj správaním žalovaného, ktorý prispel k početnejšiemu odročeniu nariadených pojednávaní, nemožno vzhľadom na uvedené celkové trvanie konania považovať postup súdu prvej inštancie vo veci za sústredený a efektívny. Procesný postup prvoinštančného súdu nesmeroval sústredene k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky, o čom svedčí nielen zistené obdobie kratšej nečinnosti súdu, ale predovšetkým skutočnosť, že po viac šiestich rokoch po podaní žaloby nebolo vo veci sťažovateľky meritórne rozhodnuté.

20. Ústavný súd si je vedomý náporu vecí, s ktorými sa musí okresný súd, resp. mestský súd vysporiadať a ktorý je spôsobený aj personálnymi a organizačnými dôvodmi, ktoré majú systémový základ. No ústavnému súdu neostáva iné, ako zotrvať na svojej judikatúre, podľa ktorej takéto okolnosti nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a Slovenskú republiku nezbavujú zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nie je pomenovanie príčin prietáhov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu. Rovnako účelom ústavnej sťažnosti nie je dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny alebo subjektívny charakter (III. ÚS 103/2021, III. ÚS 496/2023).

21. Pokiaľ ide o rušenie nariadených pojednávaní v súvislosti s opatreniami v čase pandémie COVID-19, ústavný súd už vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že nemôže nevziať do úvahy aj okolnosti pandémie a s ňou spojených obmedzení, ktoré sa významne dotkli aj výkonu súdnictva. Ani to však nezbavuje všeobecné súdy povinnosti pokúsiť sa využiť efektívne všetky dostupné procesné prostriedky na ukončenie konania v prvej inštancii meritórnym rozhodnutím (IV. ÚS 518/2020). Ústavný súd tiež konštatoval, že ani epidemiologická situácia nepredstavuje zásadnú prekážku pre fungovanie súdnictva (III. ÚS 421/2020).

22. Ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom a dĺžka konania nie je primeraná. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom mestského súdu (ako právneho nástupcu okresného súdu, pozn.) v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Keďže ústavný súd zistil, že postupom súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, prikázal mestskému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal. Sťažovateľka sa domáhala priznania finančného zadost'učinenia 5 000 eur, čo odôvodnila všeobecným odkazom

na dĺžku napadnutého konania a význam veci. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020).

25. Ústavný súd zoberal do úvahy dĺžku trvania napadnutého konania pred súdom prvej inštancie, predmet posudzovaného konania a jeho význam pre sťažovateľku a skutkovú zložitost' veci. Vzhľadom na uvedené ústavný súd považoval priznanie 800 eur pre sťažovateľku za primerané finančné zadost'učinenie (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadost'učinenia ústavný súd návrhu sťažovateľky nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI. Trovy konania

26. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli právnym zastúpením. Preto ústavný súd rozhodol o povinnosti mestského súdu nahradiť sťažovateľke v určenej lehote trovy konania na účet jej právnej zástupkyne (výrok 4 tohto nálezu).

27. Trovy konania pozostávajú z odmeny a ďalších náhrad advokátky v celkovej výške 713,96 eur, ktoré boli určené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 11 ods. 3 vyhlášky za dva úkony právnej služby po 343,25 eur/úkon, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti; náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 13,73 eur). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľky zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľom tejto nepriamej dane. Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnej zástupkyne sťažovateľky vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných a vyúčtovaných do 31. decembra 2024 použil ústavný súd sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu